
Jayanteya Gita from Shrimad Bhagavata

——
जयन्तेयगीता श्रीमद्भागवतान्तर्गता

——
Document Information

Text title : jAyanteyagItA shrImadbhAgavatAntargatam

File name : jAyanteyagiitaa.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Description-comments : Bhagavata Purana sknadha 11 adhyAya 2-5

Latest update : December 29, 2022

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 29, 2022

sanskritdocuments.org

જાયન્તેયગીતા શ્રીમદ્ભાગવતાન્તર્ગતા

એકાદશસ્કન્ધે અધ્યાયાઃ ૨-૫

દ્વિતીયોઽધ્યાયઃ - ૧૧.૨

શ્રીશુક ઉવાચ

ગોવિન્દભુજગુમાયાં દ્વારવત્યાં કુરુદ્રહ ।

અવાત્સીન્નારદોઽભીક્ષણં કૃષ્ણોપાસનલાલસઃ ॥ ૧ ॥

કો નુ રાજન્નિન્દ્રિયવાન્ મુકુન્દચરણામ્બુજમ્ ।

ન ભજેત્સર્વતો મૃત્યુરુપાસ્યમમરોત્તમૈઃ ॥ ૨ ॥

તમેકદા તુ દેવર્ષિ વસુદેવો ગૃહાગતમ્ ।

અર્થિતં સુખમાસીનમભિવાદ્યેદમબ્રવીત્ ॥ ૩ ॥

વસુદેવ ઉવાચ

ભગવન્ ભવતો યાત્રા સ્વસ્તયે સર્વદેહિનામ્ ।

કૃપણાનાં યથા પિત્રોરુત્તમશ્લોકવર્ત્મનામ્ ॥ ૪ ॥

ભૂતાનાં દેવચરિતં દુઃખાય ચ સુખાય ચ ।

સુખાયૈવ હિ સાધૂનાં ત્વાદૃશામચ્યુતાત્મનામ્ ॥ ૫ ॥

ભજન્તિ યે યથા દેવાન્ દેવા અપિ તથૈવ તાન્ ।

છાયેવ કર્મસચિવાઃ સાધવો દીનવત્સલાઃ ॥ ૬ ॥

બ્રહ્મંસ્તથાપિ પૃથ્થામો ધર્માન્ ભાગવતાંસ્તવ ।

યાન્ શ્રુત્વા શ્રદ્ધયા મર્ત્યો મુચ્યતે સર્વતોભયાત્ ॥ ૭ ॥

અહં કિલ પુરાનન્તં પ્રજર્થો ભુવિ મુક્તિદમ્ ।

અપૂજ્યં ન મોક્ષાય મોહિતો દેવમાયયા ॥ ૮ ॥

યથા વિચિત્રવ્યસનાદ્ભવદ્ભિર્વિશ્વતોભયાત્ ।

मुख्येभ्यः श्रेयसैवाध्या तथा नः शाधि सुप्रत ॥ ८ ॥

श्रीशुक उवाच

राजन्नेवं कृतप्रश्नो वसुदेवेन धीमता ।

प्रीतस्तमाह देवर्षिर्दरः संस्मारितो गुणैः ॥ १० ॥

नारद उवाच

सम्यगेतद्द्वयवसितं भवता सात्वतर्षभ ।

यत्पृच्छसे भागवतान् धर्मास्त्वं विश्वभावान् ॥ ११ ॥

श्रुतोऽनुपठितो ध्यात आदृतो वानुमोदितः ।

सधः पुनाति सद्दर्शो देवविश्वद्रुहोऽपि हि ॥ १२ ॥

त्वया परमकल्याणः पुण्यश्रवणकीर्तनः ।

स्मारितो भगवानधो देवो नारायणो मम ॥ १३ ॥

अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् ।

आर्षभाषां य संवादं विदेहस्य महात्मनः ॥ १४ ॥

प्रियप्रतो नाम सुतो मनोः स्वायम्भुवस्य यः ।

तस्याग्नीध्रस्ततो नाभिरुषभस्तत्सुतः स्मृतः ॥ १५ ॥

तमाहुर्वासुदेवांशं मोक्षधर्मविवक्षया ।

अवतीर्णं सुतशतं तस्यासीद्ब्रह्मपारगम् ॥ १६ ॥

तेषां वै भरतो ज्येष्ठो नारायणपरायणः ।

विष्यातं वर्षमेतद्यत्राग्ना भारतमद्भुतम् ॥ १७ ॥

स भुक्तभोगां त्यक्त्वेमां निर्गतस्तपसा हरिम् ।

उपासीनस्तत्पदवीं लेभे वै जन्मभिस्त्रिभिः ॥ १८ ॥

तेषां नव नवद्वीपपतयोऽस्य समन्ततः ।

कर्मतन्त्रप्रणेतार ऐकाशीतिर्द्विजातयः ॥ १९ ॥

नवाभवन् महाभागा मुनयोऽयं शंखिनः ।

श्रमणा वातरशना आत्मविद्याविशारदाः ॥ २० ॥

कविर्दरिन्तरिक्षः प्रबुद्धः पिप्पलायनः ।

आविर्होत्रोऽथ द्रुमिलश्चमसः करभाजनः ॥ २१ ॥

त अते भगवद्रूपं विश्वं सदसदात्मकम् ।

આત્મનોડવ્યતિરેકેણ પશ્યન્તો વ્યયરન્મહીમ્ ॥ ૨૨ ॥

અવ્યાહતેષ્ટગતયઃ સુરસિદ્ધસાધ્ય-

ગન્ધર્વયક્ષનરકિન્નરનાગલોકાન્ ।

મુક્તાશ્વરન્તિ મુનિચારણભૂતનાથ-

વિદ્યાધરદ્વિજગવાં ભુવનાનિ કામમ્ ॥ ૨૩ ॥

ત એકદા નિમેઃ સત્રમુપજગ્મુર્યદૃચ્છયા ।

વિતાયમાનમૃષિભિરજનાભે મહાત્મનઃ ॥ ૨૪ ॥

તાન્ દૃષ્ટ્વા સૂર્યસઙ્કાશાન્ મહાભાગવતાન્ નૃપ ।

યજમાનોડગ્ગયો વિપ્રાઃ સર્વ એવોપતસ્થિરે ॥ ૨૫ ॥

વિદેહસ્તાનભિપ્રેત્ય નારાયણપરાયણાન્ ।

પ્રીતઃ સમ્પૂજયાગ્ચક્રે આસનસ્થાન્ યથાર્હતઃ ॥ ૨૬ ॥

તાન્ રોચમાનાન્ સ્વરુચ્યા બ્રહ્મપુત્રોપમાન્ નવ ।

પપ્રચ્છ પરમપ્રીતઃ પ્રશ્રયાવનતો નૃપઃ ॥ ૨૭ ॥

વિદેહ ઉવાચ

મન્યે ભગવતઃ સાક્ષાત્પાર્ષદાન્ વો મધુદ્ધિષઃ ।

વિષ્ણોર્ભૂતાનિ લોકાનાં પાવનાય ચરન્તિ હિ ॥ ૨૮ ॥

દુર્લભો માનુષો દેહો દેહિનાં ક્ષણભડ્ગુરઃ ।

તત્રાપિ દુર્લભં મન્યે વૈકુણ્ઠપ્રિયદર્શનમ્ ॥ ૨૯ ॥

અત આત્યન્તિકં ક્ષેમં પૃચ્છામો ભવતોડનઘાઃ ।

સંસારેડસ્મિન્ ક્ષણાર્ધોડપિ સત્સડ્ગઃ શેવધિર્નૃણામ્ ॥ ૩૦ ॥

ધર્માન્ ભાગવતાન્ બ્રૂત યદિ નઃ શ્રુતયે ક્ષમમ્ ।

ચૈઃ પ્રસન્નઃ પ્રપન્નાય દાસ્યત્યાત્માનમપ્યજઃ ॥ ૩૧ ॥

શ્રીનારદ ઉવાચ

એવં તે નિમિના પૃષ્ઠા વસુદેવ મહત્તમાઃ ।

પ્રતિપૂજ્યાબ્રુવન્ પ્રીત્યા સસદસ્યર્ત્વિજં નૃપમ્ ॥ ૩૨ ॥

કવિરુવાચ

મન્યેડકુતશ્ચિદ્ભયમચ્યુતસ્ય

પાદામ્બુજોપાસનમત્ર નિત્યમ્ ।

उद्धिन्नभुङ्गेरसदात्मभावा-

द्धिश्चात्मना यत्र निवर्तते भीः ॥ ३३ ॥

ये वै भगवता प्रोक्ता उपाया ह्यात्मलब्धये ।

अञ्जः पुंसामविदुषां विद्धि भागवतान् हि तान् ॥ ३४ ॥

यानास्थाय नरो राजन् न प्रमाद्येत कर्त्तव्यित् ।

धावन् निभीत्य वा नेत्रे न स्मलेन्न पतेद्विड ॥ ३५ ॥

कायेन वाया मनसेन्द्रियैर्वा

बुद्ध्यात्मना वानुसृतस्वभावात् ।

करोति यद्यत्सकलं परस्मै

नारायणायैति समर्पयेत्तत् ॥ ३६ ॥

भयं द्वितीयाभिनिवेशतः स्या-

दीशाद्यपेतस्य विपर्ययोऽस्मृतिः ।

तन्माययातो भुध आभजेत्तं

भक्त्यैक्येशं गुरुदेवतात्मा ॥ ३७ ॥

अविद्यमानोऽध्यवभाति हि द्वयो

ध्यातुर्धिया स्वप्नमनोरथौ यथा ।

तत्कर्मसङ्कुल्यविकल्पकं मनो

भुधो निरुन्ध्यादभयं ततः स्यात् ॥ ३८ ॥

शृण्वन् सुभद्राणि रथाङ्गपाणो-

र्जन्मानि कर्माणि य यानि लोके ।

गीतानि नामानि तदर्थकानि

गायन् विलज्जो विचरेदसङ्गः ॥ ३९ ॥

अेवंप्रतः स्वप्रियनामकीर्त्या

जातानुरागो द्रुतयित्त उच्चैः ।

उसत्यथो रोदिति रौति गाय-

त्युन्मादववृत्त्यति लोकाभाष्यः ॥ ४० ॥

भं वायुमग्निं सखिलं मर्डी य

जयोतीषि सत्त्वानि द्विशो द्रुमादीन् ।

सरित्समुद्रांश्च उरैः शरीरं

યત્કિં ચ ભૂતં પ્રણમેદનન્યઃ ॥ ૪૧ ॥

ભક્તિઃ પરેશાનુભવો વિરક્તિ-

રન્યત્ર ચૈષ ત્રિક એકકાલઃ ।

પ્રપદ્યમાનસ્ય યથાશ્રતઃ સ્યુ-

સ્તુષ્ટિઃ પુષ્ટિઃ ક્ષુદ્રપાયોડનુઘાસમ્ ॥ ૪૨ ॥

ઇત્યચ્યુતાઙ્ઘિં ભજતોડનુવૃત્યા

ભક્તિર્વિરક્તિર્ભગવત્પ્રબોધઃ ।

ભવન્તિ વૈ ભાગવતસ્ય રાજં-

સ્તતઃ પરાં શાન્તિમુપૈતિ સાક્ષાત્ ॥ ૪૩ ॥

રાજોવાચ

અથ ભાગવતં ભૂત યદ્ધર્મો યાદૃશો નૃણામ્ ।

યથાડડચરતિ યદ્ભૂતે ચૈર્લિડ્ગૈર્ભગવત્પ્રિયઃ ॥ ૪૪ ॥

હરિરુવાચ

સર્વભૂતેષુ યઃ પશ્યેદ્ભગવદ્ભાવમાત્મનઃ ।

ભૂતાનિ ભગવત્યાત્મન્યેષ ભાગવતોત્તમઃ ॥ ૪૫ ॥

ઈશ્વરે તદધીનેષુ બાલિશેષુ દ્વિષત્સુ ચ ।

પ્રેમમૈત્રીકૃપોપેક્ષા યઃ કરોતિ સ મધ્યમઃ ॥ ૪૬ ॥

અચાર્યામેવ હરયે પૂજા યઃ શ્રદ્ધયેહતે ।

ન તદ્ભક્તેષુ ચાન્યેષુ સ ભક્તઃ પ્રાકૃતઃ સ્મૃતઃ ॥ ૪૭ ॥

ગૃહીત્વાપીન્દ્રિયૈરથાન્ યો ન દ્વેષ્ટિ ન હૃષ્યતિ ।

વિષણોર્માયામિદં પશ્યન્ સ વૈ ભાગવતોત્તમઃ ॥ ૪૮ ॥

દેહેન્દ્રિયપ્રાણમનોધિયાં ચો

જન્માપ્યયક્ષુદ્ભયતર્ષકૃચ્છૈઃ ।

સંસારધર્મૈરવિમુહ્યમાનઃ

સ્મૃત્યા હરેર્ભાગવતપ્રધાનઃ ॥ ૪૯ ॥

ન કામકર્મબીજાનાં યસ્ય ચેતસિ સમ્ભવઃ ।

વાસુદેવૈકનિલયઃ સ વૈ ભાગવતોત્તમઃ ॥ ૫૦ ॥

ન યસ્ય જન્મકર્મભ્યાં ન વણાશ્રમજાતિભિઃ ।

સજજતેડસ્મિન્નહમ્ભાવો દેહે વૈ સ હરેઃ પ્રિયઃ ॥ ૫૧ ॥

ન યસ્ય સ્વઃ પર ઇતિ વિત્તેષ્વાત્મનિ વા ભિદા ।
સર્વભૂતસમઃ શાન્તઃ સ વૈ ભાગવતોત્તમઃ ॥ ૫૨ ॥

ત્રિભુવનવિભવહેતવેડપ્યકુણ્ઠ-
સ્મૃતિરજિતાત્મસુરાદિભિર્વિમૃગ્યાત્ ।
ન ચલતિ ભગવત્પદારવિન્દા-
લ્લવનિમિષાર્ધમપિ યઃ સ વૈષ્ણવાગ્ચઃ ॥ ૫૩ ॥

ભગવત ઉરુવિક્રમાડ્ઘ્નિશાખા-
નખમણિચન્દ્રકયા નિરસ્તતાપે ।
હૃદિ કથમુપસીદતાં પુનઃ સ
પ્રભવતિ ચન્દ્ર ઇવોદિતેડર્કતાપઃ ॥ ૫૪ ॥

વિસૃજતિ હૃદયં ન યસ્ય સાક્ષા-
હ્દરિરવશાભિહિતોડપ્યઘૌઘનાશઃ ।
પ્રણયરશનયા ધૃતાડ્ઘ્રિપદ્મઃ
સ ભવતિ ભાગવતપ્રધાન ઉક્તઃ ॥ ૫૫ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં
સંહિતાયાં એકાદશસ્કન્ધે દ્વિતીયોડધ્યાયઃ ॥ ૨ ॥

તૃતીયોડધ્યાયઃ - ૧૧.૩

રાજોવાચ
પરસ્થ વિષ્ણોરીશસ્ય માયિનામપિ મોહિનીમ્ ।
માયાં વેદિતુમિચ્છામો ભગવન્તો બ્રુવન્તુ નઃ ॥ ૧ ॥
નાનુતૃપ્યે જુષન્ યુષ્મદ્વચો હરિકથામૃતમ્ ।
સંસારતાપનિસ્તમો મર્ત્યસ્તત્તાપભેષજમ્ ॥ ૨ ॥

અન્તરિક્ષ ઉવાચ
એભિર્ભૂતાનિ ભૂતાત્મા મહાભૂતૈર્મહાભુજ ।
સસર્જોચ્યાવચાન્યાધઃ સ્વમાત્રાત્મપ્રસિદ્ધયે ॥ ૩ ॥

એવં સૃષ્ટાનિ ભૂતાનિ પ્રવિષ્ટઃ પગ્ચઘાતુભિઃ ।
એકઘા દશઘાડડત્માનં વિભજન્ જુષતે ગુણાન્ ॥ ૪ ॥

ગુણૌર્ગુણાન્ સ ભુજ્જન આત્મપ્રદોતિતૈઃ પ્રભુઃ ।
મન્યમાન ઇદં સૃષ્ટમાત્માનમિહ સજ્જતે ॥ ૫ ॥

કર્માણિ કર્મભિઃ કુર્વન્ સનિમિત્તાનિ દેહભૃત્ ।
તત્તત્કર્મકૃલં ગૃહ્ન ભ્રમતીહ સુખેતરમ્ ॥ ૬ ॥

ઇત્યં કર્મગતીર્ગચ્છન્ બહ્ભદ્રવહાઃ પુમાન્ ।
આભૂતસમ્પલવાત્સર્ગપ્રલયાવશ્રુતેઽવશઃ ॥ ૭ ॥

ઘાતૂપ્પલવ આસન્ને વ્યક્તં દ્રવ્યગુણાત્મકમ્ ।
અનાદિનિધનઃ કાલો હ્યવ્યક્તાયાપકર્ષતિ ॥ ૮ ॥

શતવર્ષા હ્યનાવૃષ્ટિર્ભવિષ્યત્યુલ્બાણા ભુવિ ।
તત્કાલોપચિતોષ્ણાર્કો લોકાંસ્ત્રીન્ પ્રતપિષ્યતિ ॥ ૯ ॥

પાતાલતલમારભ્ય સહુર્ષણમુખાનલઃ ।
દહન્નૂર્ધ્વશિખો વિષ્વગ્વર્ધતે વાયુનેરિતઃ ॥ ૧૦ ॥

સાંવર્તકો મેઘગણો વર્ષતિ સ્મ શતં સમાઃ ।
ધારાભિર્હસ્તિહસ્તાભિર્લીયતે સલિલે વિરાટ્ ॥ ૧૧ ॥

તતો વિરાજમુત્સૃજ્ય વૈરાજઃ પુરુષો નૃપ ।
અવ્યક્તં વિશતે સૂક્ષ્મં નિરિન્ધન ઇવાનલઃ ॥ ૧૨ ॥

વાયુના હૃતગન્ધા ભૂઃ સલિલત્વાય કલ્પતે ।
સલિલં તદ્દૃતરસં જ્યોતિષ્ઠ્વાયોપકલ્પતે ॥ ૧૩ ॥

હૃતરૂપં તુ તમસા વાયૌ જ્યોતિઃ પ્રલીયતે ।
હૃતસ્પર્શોઽવકાશેન વાયુર્નભસિ લીયતે ॥ ૧૪ ॥

કાલાત્મના હૃતગુણં નભ આત્મનિ લીયતે ।
ઇન્દ્રિયાણિ મનો બુદ્ધિઃ સહ વૈકારિકૈર્નૃપ ।
પ્રવિશન્તિ હ્યહહ્કારં સ્વગુણૈરહમાત્મનિ ॥ ૧૫ ॥

એષા માયા ભગવતઃ સર્ગસ્થિત્યન્તકારિણી ।
ત્રિવર્ણા વર્ણિતાસ્માભિઃ કિં ભૂયઃ શ્રોતુમિચ્છસિ ॥ ૧૬ ॥

રાજોવાય

યથૈતામૈશ્વરીં માયાં દુસ્તરામકૃતાત્મભિઃ ।

तरन्त्यञ्जः स्थूलधियो मर्षं धृष्टमुच्यताम् ॥ १७ ॥

प्रबुद्धु उवाच

कर्माण्यारभमाणानां दुःखल्यै सुभाय य ।

पश्येत्याकविपर्यासं मिथुनीयारिणां नृणाम् ॥ १८ ॥

नित्यार्तिदेन वित्तेन दुर्लभेनात्ममृत्युना ।

गृहापत्याभपशुभिः का प्रीतिः साधितैश्चलैः ॥ १९ ॥

अेवं लोकं परं विद्यान्मरं कर्मनिर्मितम् ।

सतुल्यातिशयध्वंसं यथा मण्डलवर्तिनाम् ॥ २० ॥

तस्माद्गुरुं प्रपद्येत जिज्ञासुः श्रेय उक्तमम् ।

शाब्दे परे य निष्ठातं ब्रह्मण्युपशमाश्रयम् ॥ २१ ॥

तत्र भागवतान् धर्मान् शिक्षेद्गुर्वात्मदैवतः ।

अमायथानुवृत्त्या यैस्तुष्येदात्माऽऽत्मदो हरिः ॥ २२ ॥

सर्वतो मनसोऽसङ्गमाद्यै सङ्गं य साधुषु ।

दयां मैत्रीं प्रश्रयं य भूतेष्वद्वा यथोचितम् ॥ २३ ॥

शौचं तपस्तिक्ष्णं य मौनं स्वाध्यायमार्जवम् ।

ब्रह्मचर्यमहिंसां य समत्वं द्वन्द्वसंज्ञयोः ॥ २४ ॥

सर्वत्रात्मेश्चरा-वीक्षां कैवल्यमनिकेतताम् ।

विविक्तयोरवसनं सन्तोषं येन केनचित् ॥ २५ ॥

श्रद्धां भागवते शास्त्रेऽनिन्दामन्यत्र यापि हि ।

मनो वाक्कर्मदण्डं य सत्यं शमदमावपि ॥ २६ ॥

श्रवणं कीर्तनं ध्यानं हरेरद्भुतकर्मणः ।

जन्मकर्मगुणानां य तदर्थेऽपिलयेष्टितम् ॥ २७ ॥

धृष्टं दत्तं तपो जप्तं वृत्तं यथात्मनः प्रियम् ।

दारान् सुतान् गृहान् प्राणान् यत्परस्मै निवेदनम् ॥ २८ ॥

अेवं कृष्णात्मनाथेषु मनुष्येषु य सौहृदम् ।

परिचर्यां योभयत्र मउत्सु नृषु साधुषु ॥ २९ ॥

परस्परानुकथनं पावनं भागवधशः ।

मिथो रतिर्मिथस्तुष्टिर्निवृत्तिर्मिथ आत्मनः ॥ ३० ॥

સ્મરન્તઃ સ્મારયન્તશ્ચ મિથોઽઘૌઘહરં હરિમ્ ।
ભક્ત્યા સઙ્ગાતયા ભક્ત્યા બિભ્રત્યુત્પુલકાં તનુમ્ ॥ ૩૧ ॥

કવચિદ્દુદન્ત્યચ્યુતચિન્તયા કવચિ-
હસન્તિ નન્દન્તિ વદન્ત્યલૌકિકાઃ ।
નૃત્યન્તિ ગાયન્ત્યનુશીલયન્ત્યજં
ભવન્તિ તૂષર્ણી પરમેત્ય નિર્વૃતાઃ ॥ ૩૨ ॥

ઇતિ ભાગવતાન્ ધર્માન્ શિક્ષન્ ભક્ત્યા તદ્દુત્થયા ।
નારાયણપરો માયામઙ્ગસ્તરતિ દુસ્તરામ્ ॥ ૩૩ ॥

રાજોવાચ
નારાયણાભિધાનસ્ય બ્રહ્મણઃ પરમાત્મનઃ ।
નિષ્ઠામર્હથ નો વક્તું યૂયં હિ બ્રહ્મવિત્તમાઃ ॥ ૩૪ ॥

પિપ્પલાયન ઉવાચ
સ્થિત્યુદ્ભવપ્રલયહેતુરહેતુરસ્ય
યત્સ્વપ્રજાગરસુષુપ્તિષુ સદ્ભહિશ્ચ ।
દેહેન્દ્રિયાસુહૃદ્યાનિ ચરન્તિ યેન
સઙ્ગવિતાનિ તદવેહિ પરં નરેન્દ્ર ॥ ૩૫ ॥

નૈતન્મનો વિશતિ વાગુત ચક્ષુરાત્મા
પ્રાણેન્દ્રિયાણિ ચ યથાનલમર્થિષઃ સ્વાઃ ।
શબ્દોઽપિ બોધકનિષેધતયાઽઽત્મમૂલ-
મર્થોક્તમાહ ચદૃતે ન નિષેધસિદ્ધિઃ ॥ ૩૬ ॥

સત્ત્વં રજસ્તમ ઇતિ ત્રિવૃદેકમાદૌ
સૂત્રં મહાનહમિતિ પ્રવદન્તિ જીવમ્ ।
જ્ઞાનક્રિયાર્થફલરૂપતયોરુશક્તિ
બ્રહ્મૈવ ભાતિ સદસચ્ચ તયોઃ પરં યત્ ॥ ૩૭ ॥

નાત્મા જજાન ન મરિષ્યતિ નૈઘતેઽસૌ
ન ક્ષીયતે સવનવિદ્યભિચારિણાં હિ ।
સર્વત્ર શશ્વદનપાચ્યુપલબ્ધિમાત્રં
પ્રાણો યથેન્દ્રિયબલેન વિકલ્પિતં સત્ ॥ ૩૮ ॥

अएउेषु पेशिषु तरुष्वविनिश्चितेषु
 प्राणो हि जिवमुपधावति तत्र तत्र ।
 सन्ने यद्विन्द्रियगणोऽडमि य प्रसुप्ते
 कूटस्थ आशयमृते तदनुस्मृतिर्नः ॥ ३९ ॥

यड्यंजनाभयरषौषण्योरुभक्त्या
 येतोमलानि विधमेद्गुणकर्मजानि ।
 तस्मिन् विशुद्ध उपलभ्यत आत्मतत्त्वं
 साक्षाद्यथामलदृशोः सवितृप्रकाशः ॥ ४० ॥

राजोवाय
 कर्मयोगं वदत नः पुरुषो येन संस्कृतः ।
 विधूयेडाशु कर्माणि नैष्कर्म्यं विन्दते परम् ॥ ४१ ॥
 अेवं प्रश्नमृषीन् पूर्वमपृच्छं पितुरन्तिके ।
 नाब्रुवन् ब्रह्मणः पुत्रास्तत्र कारणमुच्यताम् ॥ ४२ ॥

आविर्लोत्र उवाच
 कर्माकर्मविकर्मति वेदवाद्यो न लौकिकः ।
 वेदस्य येश्वरात्मत्वात्तत्र मुख्यन्ति सूरयः ॥ ४३ ॥

परोक्षवाद्यो वेद्योऽयं बालानामनुशासनम् ।
 कर्मभोक्षाय कर्माणि विधत्ते ङ्यगदं यथा ॥ ४४ ॥

नायरेद्यस्तु वेद्योक्तं स्वयमज्ञोऽजितेन्द्रियः ।
 विकर्मणो ङ्यधर्मेण मृत्योर्मृत्युमुपैति सः ॥ ४५ ॥

वेद्योक्तमेव कुर्वाणो निःसङ्गोऽर्पितमीश्वरे ।
 नैष्कर्म्यं लभते सिद्धिं शोचनार्था इलश्रुतिः ॥ ४६ ॥

य आशु इदयग्रन्थिं निर्जिडीर्षुः परात्मनः ।
 विधिनोपयरेद्देवं तन्नोक्तेन य केशवम् ॥ ४७ ॥

लब्धानुग्रह आचार्यात्तेन सन्दर्शितागमः ।
 मडापुरुषमभ्यर्थेन्मूर्त्याभिमतयाऽऽत्मनः ॥ ४८ ॥

शुचिः सम्भुजभासीनः प्राणसंयमनाटिभिः ।
 पिएडं विशोध्य सन्त्यासकृतरक्षोऽर्थयेद्भृशम् ॥ ४९ ॥

અચાદૌ હૃદયે ચાપિ યથા લબ્ધોપચારકૈઃ ।
 દ્રવ્યક્ષિત્યાત્મલિડ્ગાનિ નિષ્પાદ્ય પ્રોક્ષ્ય ચાસનમ્ ॥ ૫૦ ॥

પાદાદીનુપકલ્યાથ સન્નિધાય સમાહિતઃ ।
 હૃદાદિભિઃ કૃતન્યાસો મૂલમન્ત્રેણ ચાર્યયિત્ ॥ ૫૧ ॥

સાડુગોપાડુગાં સપાર્ષદાં તાં તાં મૂર્તિં સ્વમન્ત્રતઃ ।
 પાદાર્ધ્યાચમનીચાદૈઃ સ્નાનવાસોવિભૂષણૈઃ ॥ ૫૨ ॥

ગન્ધમાલ્યાક્ષતસ્રગ્નિર્ધૂપદીપોપહારકૈઃ ।
 સાડુગં સમ્પૂજ્ય વિધિવત્સ્તવૈઃ સ્તુત્વા નમેદ્ધરિમ્ ॥ ૫૩ ॥

આત્માનં તન્મયં ધ્યાયન્ મૂર્તિં સમ્પૂજયેદ્ધરેઃ ।
 શેષામાધાય શિરસિ સ્વધામ્ન્યુદ્રાસ્ય સત્કૃતમ્ ॥ ૫૪ ॥

એવમન્યર્કતોયાદાવાતિથૌ હૃદયે ચ યઃ ।
 યજ્ઞતીશ્વરમાત્માનમચિરાન્મુચ્યતે હિ સઃ ॥ ૫૫ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં
 સંહિતાયાં એકાદશસ્કન્ધે તૃતીયોડધ્યાયઃ ॥ ૩ ॥

ચતુર્થોડધ્યાયઃ - ૧૧.૪

રાજોવાચ
 યાનિ યાનીહ કર્માણિ ચૈર્યૈઃ સ્વચ્છન્દજન્મભિઃ ।
 ચક્રે કરોતિ કર્તા વા હરિસ્તાનિ બ્રુવન્તુ નઃ ॥ ૧ ॥

દ્રુમિલ ઉવાચ
 યો વા અનન્તસ્ય ગુણાનનન્તા-
 નનુક્રમિષ્યન્ સ તુ બાલબુદ્ધિઃ ।
 રજાસિ ભૂમેર્ગણયેત્કથઞ્ચિત્
 કાલેન નૈવાખિલશક્તિધામ્નઃ ॥ ૨ ॥

ભૂતૈર્યદા પચ્યભિરાત્મસૃષ્ટૈઃ
 પુરં વિરાજં વિરચય્ય તસ્મિન્ ।
 સ્વાંશેન વિષ્ટઃ પુરુષાભિધાન-
 મવાપ નારાયણ આદિદેવઃ ॥ ૩ ॥

यत्काय अेष भुवनत्रयसन्निवेशो
 यस्येन्द्रियैस्तनुभृतामुभयेन्द्रियाणि ।
 ज्ञानं स्वतः श्वसनतो बलमोज्ज्वलं
 सत्त्वादिभिः स्थितिलयोद्भव आदि कर्ता ॥ ४ ॥

आद्यावभूच्छतधृती रजसास्य सर्गे
 विष्णुः स्थितौ ऋतुपतिर्द्विजधर्मसेतुः ।
 रुद्रोऽप्यथाय तमसा पुरुषः स आद्य
 धृत्युद्भवस्थितिलयाः सततं प्रजासु ॥ ५ ॥

धर्मस्य दक्षदुहितर्यजनिष्ट मूर्त्या
 नारायणो नरऋषिप्रवरः प्रशान्तः ।
 नैऋर्भ्यलक्षणमुवाच ययार कर्म
 योऽद्यापि यास्त ऋषिवर्यनिषेविताऽग्निः ॥ ६ ॥

धन्द्रो विशङ्क्य मम धाम जिघृक्षतीति
 कामं न्ययुङ्क्त सगणं स अर्द्युपाप्यम् ।
 गत्वाप्सरोगणवसन्तसुमन्ववातैः
 स्त्रीप्रेक्षणेषुभिरविध्यदतन्मडिङ्गः ॥ ७ ॥

विज्ञाय शङ्कृतमङ्गममादिदेवः
 प्राह प्रहस्य गतविस्मय अेजमानान् ।
 मा भैष्ट भो मदन मारुत देववध्वो
 गृहीत नो बलिमशून्यमिमं कुरुध्वम् ॥ ८ ॥

एत्थं ब्रुवत्यभयदे नरदेव देवाः
 सप्रीडनम्रशिरसः सधृणं तमूयुः ।
 नैतद्विभो त्वयि परेऽविकृते विचित्रं
 स्वाराभधीरनिकरान्तपादपद्मे ॥ ९ ॥

त्वां सेवतां सुरकृता बलवोऽन्तरायाः
 स्वौडो विलङ्घ्य परमं प्रजतां पदं ते ।
 नान्यस्य बर्हिषि बलीन् ददतः स्वभागान्
 धत्ते पदं त्वमविता यदि विघ्नमूर्ध्नि ॥ १० ॥

क्षुत्तृत्रिकालगुणमारुतजैः शैश्रा-
 नस्मानपारजलधीनतितीर्थं डेयित् ।

ક્રોધસ્ય ચાન્તિ વિક્લસ્ય વશં પદે ગો-

ર્મજજન્તિ દુશ્વરતપશ્ચ વૃથોત્સૃજન્તિ ॥ ૧૧ ॥

ઇતિ પ્રગૃણતાં તેષાં સ્ત્રિયોડત્યદ્ભુતદર્શનાઃ ।

દર્શયામાસ શુશ્રૂષાં સ્વર્ચિતાઃ કુર્વતીર્વિભુઃ ॥ ૧૨ ॥

તે દેવાનુચરા દૃષ્ટ્વા સ્ત્રિયઃ શ્રીરિવ રૂપિણીઃ ।

ગન્ધેન મુમુદુસ્તાસાં રૂપૌદાર્યહતશ્રિયઃ ॥ ૧૩ ॥

તાનાહ દેવદેવેશઃ પ્રણતાન્ પ્રહસન્નિવ ।

આસામેકતમાં વૃડ્ધ્વં સવર્ણાં સ્વર્ગભૂષણામ્ ॥ ૧૪ ॥

ઓમિત્યાદેશમાદાય નત્વા તં સુરવન્દિનઃ ।

ઉર્વશીમપ્સરઃશ્રેષ્ઠાં પુરસ્કૃત્ય દિવં યયુઃ ॥ ૧૫ ॥

ઇન્દ્રાયાનમ્ય સદસિ શૃણવતાં ત્રિદિવૌકસામ્ ।

ઉચુર્નારાયણબલં શકસ્તત્રાસ વિસ્મિતઃ ॥ ૧૬ ॥

હંસસ્વરૂપ્યવદદચ્યુત આત્મયોગં

દત્તઃ કુમાર ઋષભો ભગવાન્ પિતા નઃ ।

વિષ્ણુઃ શિવાય જગતાં કલયાવતિર્ણ-

સ્તેનાહૃતા મધુભિદા શ્રુતયો હયાસ્યે ॥ ૧૭ ॥

ગુપ્તોડપ્યયે મનુરિલૌષધયશ્ચ માત્સ્યે

કૌડે હતો દિતિજ ઉદ્ધરતામ્ભસઃ ક્ષમામ્ ।

કૌર્મે ધૃતોડદ્રિરમૃતોન્મથને સ્વપૃષ્ઠે

ગ્રાહાત્પપન્નમિભરાજમમુગ્ધદાર્તમ્ ॥ ૧૮ ॥

સંસ્તુન્વતોડબ્ધિપતિતાન્ શ્રમણાનૃષીશ્ચ

શકં ચ વૃત્રવધતસ્તમસિ પ્રવિષ્ટમ્ ।

દેવસ્ત્રિયોડસુરગૃહે પિહિતા અનાથા

જઘ્નેડસુરેન્દ્રમભયાય સતાં નૃસિંહે ॥ ૧૯ ॥

દેવાસુરે યુધિ ચ દૈત્યપતીન્ સુરાર્થે

હત્વાન્તરેષુ ભુવનાન્યદઘાહવાભિઃ ।

ભૂત્વાથ વામન ઇમામહરદ્ભલેઃ ક્ષમાં

યાચ્યાચ્છલેન સમદાદદિતેઃ સુતેભ્યઃ ॥ ૨૦ ॥

નિઃક્ષત્રિયામકૃત ગાં ચ ત્રિઃસપ્તકૃત્વો

રામસ્તુ હૈહયકુલાપ્યયભાર્ગવાગ્નિઃ ।
સોડબ્ધિં બબન્ધ દશવક્ત્રમહન્ સલહ્નું
સીતાપતિર્જયતિ લોકમલદ્ધકીર્તિઃ ॥ ૨૧ ॥

ભૂમેર્ભરાવતરણાય ચદુષ્વજન્મા
જાતઃ કરિષ્યતિ સુરૈરપિ દુષ્કરાણિ ।
વાદૈર્વિમોહયતિ યજ્ઞકૃતોડતદર્હાન્
શૂદ્રાન્ કલૌ ક્ષિતિભુજો ન્યહનિષ્યદન્તે ॥ ૨૨ ॥

એવંવિધાનિ કર્માણિ જન્માનિ ચ જગત્પતેઃ ।
ભૂરીણિ ભૂરિયશસો વર્ણિતાનિ મહાભુજ ॥ ૨૩ ॥
ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં
સંહિતાયાં એકાદશસ્કન્ધે ચતુર્થોડધ્યાયઃ ॥ ૪ ॥

પૃચ્ચમોડધ્યાયઃ - ૧૧.૫

રાજોવાચ
ભગવન્તં હરિં પ્રાપ્યો ન ભજન્ત્યાત્મવિત્તમાઃ ।
તેષામશાન્તકામાનાં કા નિષ્ઠાવિજિતાત્મનામ્ ॥ ૧ ॥
ચમસ ઉવાચ
મુખબાહૂરુપાદેભ્યઃ પુરુષસ્યાશ્રમૈઃ સહ ।
ચત્વારો જહ્નિરે વર્ણા ગુણૈર્વિપ્રાદયઃ પૃથક્ ॥ ૨ ॥
ય એષાં પુરુષં સાક્ષાદાત્મપ્રભવમીશ્વરમ્ ।
ન ભજન્ત્યવજાનન્તિ સ્થાનાદ્ભ્રષ્ટાઃ પતન્ત્યધઃ ॥ ૩ ॥
દૂરે હરિકથાઃ કેચિદૂરે ચાચ્યુતકીર્તનાઃ ।
સ્ત્રિયઃ શૂદ્રાદયશ્ચૈવ તેડનુકમ્યા ભવાદૃશામ્ ॥ ૪ ॥
વિપ્રો રાજન્યવૈશ્યૌ ચ હરેઃ પ્રાપ્તાઃ પદાન્તિકમ્ ।
શ્રૌતેન જન્મનાથાપિ મુહ્યન્ત્યામ્નાયવાદિનઃ ॥ ૫ ॥
કર્માણ્યકોવિદાઃ સ્તભ્યા મૂર્ખાઃ પહ્ણિડેતમાનિનઃ ।
વદન્તિ ચાટુકાન્ મૂઢા યયા માધ્વ્યા ગિરોત્સુકાઃ ॥ ૬ ॥
રજસા ધોરસક્રુલ્પાઃ કામુકા અહિમન્યવઃ ।

દામ્ભિકા માનિનઃ પાપા વિહસન્ત્યચ્યુતપ્રિયાન્ ॥ ૭ ॥

વદન્તિ તેડન્યોન્યમુપાસિતસ્ત્રિયો

ગૃહેષુ મૈથુન્યપરેષુ ચાશિષઃ ।

યજન્ત્યસૃષ્ટાન્નવિધાનદક્ષિણં

વૃત્યૈ પરં ઘ્નન્તિ પશૂનતદ્વિદઃ ॥ ૮ ॥

શ્રિયા વિભૂત્યાભિજનેન વિદ્યયા

ત્યાગેન રૂપેણ બલેન કર્મણા ।

જાતસ્મયેનાન્ધધિયઃ સહેશ્વરાન્

સતોડવમન્યન્તિ હરિપ્રિયાન્ ખલાઃ ॥ ૯ ॥

સર્વેષુ શશ્વત્તનુભૃત્સ્વવસ્થિતં

યથા ખમાત્માનમભીષ્મીશ્વરમ્ ।

વેદોપગીતં ચ ન શ્વૃણવતેડબુધા

મનોરથાનાં પ્રવદન્તિ વાર્તાયા ॥ ૧૦ ॥

લોકે વ્યવાયામિષમઘસેવા

નિત્યાસ્તુ જન્તોર્ન હિ તત્ર ચોદના ।

વ્યવસ્થિતિસ્તેષુ વિવાહયણ-

સુરાગ્રહૈરાસુ નિવૃત્તિરિષ્ટા ॥ ૧૧ ॥

ધનં ચ ધર્મૈકકૃલં યતો વૈ

જ્ઞાનં સવિજ્ઞાનમનુપ્રશાન્તિ ।

ગૃહેષુ યુગ્જન્તિ કલેવરસ્ય

મૃત્યું ન પશ્યન્તિ દુરન્તવીર્યમ્ ॥ ૧૨ ॥

યદ્દ્વાણભક્ષો વિહિતઃ સુરાયા-

સ્તથા પશોરાલભનં ન હિંસા ।

એવં વ્યવાયઃ પ્રજયા ન રત્યા

ઇમં વિશુદ્ધં ન વિદુઃ સ્વધર્મમ્ ॥ ૧૩ ॥

યે ત્વનેવંવિદોડસન્તઃ સ્તબ્ધાઃ સદભિમાનિનઃ ।

પશૂન્ દ્રુહ્યન્તિ વિશ્રબ્ધાઃ પ્રેત્ય ખાદન્તિ તે ચ તાન્ ॥ ૧૪ ॥

દ્વિષન્તઃ પરકાયેષુ સ્વાત્માનં હરિમીશ્વરમ્ ।

મૃતકે સાનુબન્ધેડસ્મિન્ બદ્ધસ્નેહાઃ પતન્ત્યધઃ ॥ ૧૫ ॥

ये डैवव्यमसम्प्राप्ता ये यातीताश्च मूढताम् ।
त्रैवर्गिका ष्यक्ष्णिका आत्मानं धातयन्ति ते ॥ १६ ॥

अेत आत्मउनोऽशान्ता अज्ञाने ज्ञानमानिनः ।
सीदन्त्यकृतकृत्या वै कालध्वस्तमनोरथाः ॥ १७ ॥

छित्वात्यायासरयिता गृहापत्यसुदुश्चिथः ।
तमो विशन्त्यनिच्छन्तो वासुदेवपराङ्मुखाः ॥ १८ ॥

राशोवाय

कस्मिन् काले स भगवान् किं वर्णः कीदृशो नृभिः ।
नाम्ना वा डेन विधिना पूज्यते तद्विडोय्यताम् ॥ १९ ॥

करभाजन उवाच

कृतं त्रेता द्वापरं य कविरित्येषु डेशवः ।
नानावर्णाभिधाकारो नानैव विधिनेज्यते ॥ २० ॥

कृते शुक्लश्चतुर्बाहुर्जटिलो वल्कलाम्बरः ।
कृष्णजिनोपवीताक्षान् बिभ्रद्दण्डकमाण्डलू ॥ २१ ॥

मनुष्यास्तु तदा शान्ता निर्वैराः सुदुष्टः समाः ।
यजन्ति तपसा देवं शमेन य दमेन य ॥ २२ ॥

डंसः सुपर्णो वैकुण्ठो धर्मो योगेश्वरोऽमलः ।
ईश्वरः पुरुषोऽव्यक्तः परमात्मेति गीयते ॥ २३ ॥

त्रेतायां रक्तवर्णोऽसौ यतुर्बाहुस्त्रिमेखलः ।
डिरण्यकेशश्चर्यात्मा सुकस्रुवाधुपलक्षणः ॥ २४ ॥

तं तदा मनुजा देवं सर्वदेवमयं डरिम् ।
यजन्ति विद्यया त्रया धर्मिष्ठा ब्रह्मवादिनः ॥ २५ ॥

विष्वगुर्यज्ञः पृश्निगर्भः सर्वदेव उरुकुम्भः ।
वृषाकपिर्जयन्तश्च उरुगाय षतीर्यते ॥ २६ ॥

द्वापरे भगवाञ्श्यामः पीतवासा निजायुधः ।
श्रीवत्साद्विभिरडुैश्च लक्षणैरुपलक्षितः ॥ २७ ॥

तं तदा पुरुषं मर्त्या मडाराशोपलक्षणम् ।
यजन्ति वेदतन्त्राभ्यां परं जिज्ञासवो नृप ॥ २८ ॥

નમસ્તે વાસુદેવાય નમઃ સદ્ગુર્ષણાય ચ ।
 પ્રદ્યુમ્નાયાનિરુદ્ધાય તુભ્યં ભગવતે નમઃ ॥ ૨૯ ॥
 નારાયણાય ઋષયે પુરુષાય મહાત્મને ।
 વિશ્વેશ્વરાય વિશ્વાય સર્વભૂતાત્મને નમઃ ॥ ૩૦ ॥
 ઇતિ દ્વાપર ઉર્વીશ સ્તુવન્તિ જગદીશ્વરમ્ ।
 નાનાતન્ત્રવિધાનેન કલાવપિ યથા શૃણુ ॥ ૩૧ ॥
 કૃષ્ણાવર્ણ ત્વિષાકૃષ્ણં સાડ્ગોપાડ્ગાસ્ત્રપાર્ષદમ્ ।
 યજ્ઞૈઃ સદ્ગીર્તનપ્રાર્થૈર્યજન્તિ હિ સુમેધસઃ ॥ ૩૨ ॥
 ધ્યેયં સદા પરિભવદ્ગમભીષ્ટદોહં
 તીર્થાસ્પદં શિવવિરિઞ્ચિનુતં શરણ્યમ્ ।
 ભૂત્યાર્તિહં પ્રણતપાલ ભવાબ્ધિપોતં
 વન્દે મહાપુરુષ તે ચરણારવિન્દમ્ ॥ ૩૩ ॥
 ત્યક્ત્વા સુદુસ્ત્યજસુરેષ્ણિતરાજ્યલક્ષ્મી
 ધર્મિષ્ઠ આર્યવચસા યદગાદરણ્યમ્ ।
 માયામૃગં દયિતયેષ્ણિતમન્વધાવ-
 દ્વન્દે મહાપુરુષ તે ચરણારવિન્દમ્ ॥ ૩૪ ॥
 એવં યુગાનુરૂપાભ્યાં ભગવાન્ યુગવર્તિભિઃ ।
 મનુજૈરિજ્યતે રાજન્ શ્રેયસામીશ્વરો હરિઃ ॥ ૩૫ ॥
 કલિં સભાજયન્ત્યાર્યા ગુણજ્ઞાઃ સારભાગિનઃ ।
 યત્ર સદ્ગીર્તનેનૈવ સર્વસ્વાર્થોઽભિલભ્યતે ॥ ૩૬ ॥
 ન હ્યતઃ પરમો લાભો દેહિનાં ભ્રામ્યતામિહ ।
 યતો વિન્દેત પરમાં શાન્તિં નશ્યતિ સંસૃતિઃ ॥ ૩૭ ॥
 કૃતાદિષુ પ્રજા રાજન્ કલાવિચ્છન્તિ સમ્ભવમ્ ।
 કલૌ ખલુ ભવિષ્યન્તિ નારાયણપરાયણાઃ ॥ ૩૮ ॥
 ક્વચિત્કવચિન્મહારાજ દ્રવિડેષુ ચ ભૂરિશઃ ।
 તામ્નપર્ણાં નદી યત્ર કૃતમાલા પયસ્વિની ॥ ૩૯ ॥
 કાવેરી ચ મહાપુણ્યા પ્રતીચી ચ મહાનદી ।
 યે પિબન્તિ જલં તાસાં મનુજા મનુજેશ્વર ।

प्रायो भक्ता भगवति वासुदेवेऽमलाशयाः ॥ ४० ॥

द्वेषिभूतामनुषां पितृणां

न किङ्करो नायमृणी य राजन् ।

सर्वात्मना यः शरणां शरण्यं

गतो मुकुन्दं परिलुत्य कर्तम् ॥ ४१ ॥

स्वपादमूलं भजतः प्रियस्य

त्यक्तान्यभावस्य हरिः परेशः ।

विकर्म यञ्चोत्पतितं कथञ्चि-

द्भुनोति सर्वं वृष्टि सन्निविष्टः ॥ ४२ ॥

नारद उवाच

धर्मान् भागवतानित्यं श्रुत्वाथ मिथिलेश्वरः ।

जायन्तेयान् मुनीन् प्रीतः सोपाध्यायो ह्यपूजयत् ॥ ४३ ॥

ततोऽन्तर्दधिरे सिद्धाः सर्वलोकस्य पश्यतः ।

राजा धर्मानुपातिष्ठन्नवाप परमां गतिम् ॥ ४४ ॥

त्वमप्येतान् मलाभाग धर्मान् भागवतान् श्रुतान् ।

आस्थितः श्रद्धया युक्तो निःसङ्गो यास्यसे परम् ॥ ४५ ॥

युवयोः भलु दम्पत्योर्यशसा पूरितं जगत् ।

पुत्रतामगमधद्वां भगवानीश्वरो हरिः ॥ ४६ ॥

दर्शनाविद्गनालापैः शयनासनभोजनैः ।

आत्मा वां पावितः कृष्णो पुत्रस्नेहं प्रकुर्वतोः ॥ ४७ ॥

वैरेण यं नृपतयः शिशुपालपौण्ड्र-

शाल्वाद्यो गतिविलासविलोकनाद्यैः ।

ध्यायन्त आकृतधियः शयनासनाद्यैः

तत्साम्यमापुरनुरक्तधियां पुनः किम् ॥ ४८ ॥

मापत्यबुद्धिमृथाः कृष्णो सर्वात्मनीश्वरे ।

मायामनुष्यभावेन गूढैश्वर्ये परेऽव्यये ॥ ४९ ॥

भूभारासुरराजन्यलन्तवे गुभये सताम् ।

अवतीर्णस्य निर्वृत्यै यशो लोके वितन्त्ये ॥ ५० ॥

શ્રીશુક ઉવાચ

એતચ્છ્રુત્વા મહાભાગો વસુદેવોડતિવિસ્મિતઃ ।

દેવકી ચ મહાભાગા જહતુર્મોહમાત્મનઃ ॥ ૫૧ ॥

ઇતિહાસમિમં પુણ્યં ધારયેદઃ સમાહિતઃ ।

સ વિધૂયેહ શમલં બ્રહ્મભૂયાય કલ્પતે ॥ ૫૨ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં

સંહિતાયાં એકાદશસ્કન્ધે પચ્ચમોઽધ્યાયઃ ॥ ૫ ॥

જાયન્તેયગીતા સમાપ્તા ।

Bhagavata Purana skandha 11, adhyAya 2-5

Conversation between nImI of videhas and navayogI (nine sons of Rishabha)

kavi, hari, antarikSha, prabuddha, pippalAyana, AvirhortA, drumila, chamasa,
and karabhAjana.

Proofread by PSA Easwaran

—
Jayanteya Gita from Shrimad Bhagavata
pdf was typeset on December 29, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

